

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 Rs 220237 25 Rsž
Novi Travnik, 03.06.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Aida Pezer-Alić, kao predsjednica vijeća, Denis Trifković i Alma Islamović, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužioca D. Z. iz N. T., ulica ..., zastupan po punomoćnici Dunđer Jasni, advokatici iz Novog Travnika, protiv tužene Federacija Bosne i Hercegovine, Sudska policija FBiH, ulica Valtera Perića broj 15, Sarajevo, zastupano po ovlaštenom licu organa u kojem je službenik zaposlen, radi isplate razlike plaće, vrijednost spora 5.500,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Rs 220237 24 Rs od 20.12.2024. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 03.06.2025. godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Rs 220237 24 Rs od 20.12.2024. godine potvrđuje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom prvostepenom presudom odlučeno je :

OBAVEZUJE SE tuženi BiH, Federacija BiH, Sudska policija Sarajevo da tužiocu Z. D. kao invalidu II kategorije, na ime razlike između valorizirane prosječne mjesečne plaće koju je ostvario u 2005. godini, kao godini koja prethodi godini nastanka invalidnosti i prosječne mjesečne plaće koju ostvaruje na radnom mjestu referent za materijalno - tehničke poslove u Centru Sudske policije u SBK/KSB za period od 01.05.2022.godine do 31.05.2024.godine isplati ukupan iznos od 9.580,69 KM sa zakonskom zateznom kamatom i to:

-za 05/22 iznos od 93,68 KM sa zakonskom. zateznom kamatom počevši od 15.06.2022.g.

-za 06/22 iznos od 413,55 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.07.2022.g.

-za 07/22 iznos od 413,54 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.08.2022.g.

-za 08/22 iznos od 413,55 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.09.2022.g.

-za 09/22 iznos od 413,55 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.10.2022.g.

-za 10/22 iznos od 413,55 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.11.2022.g.

-za 11/22 iznos od 413,55 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.12.2022.g.

-za 12/22 iznos od 413,55 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.01.2023.g.

-za 01/23 iznos od 404,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.02.2023.g.
-za 02/23 iznos od 404,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.03.2023.g.
-za 03/23 iznos od 394,11 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.04.2023.g.
-za 04/23 iznos od 404,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.05.2023.g.
-za 05/23 iznos od 404,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.06.2023.g.
-za 06/23 iznos od 404,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.07.2023.g.
-za 07/23 iznos od 404,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.08.2023.g.
-za 08/23 iznos od 404,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.09.2023.g.
-za 09/23 iznos od 404,65 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.10.2023.g.
-za 10/23 iznos od 394,11 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.11.2023.g.
-za 11/23 iznos od 318,22 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.12.2023.g.
-za 12/23 iznos od 399,38 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.01.2024.g.
-za 01/24 iznos od 369,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.02.2024.g.
-za 02/24 iznos od 369,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.03.2024.g.
za 03/24 iznos od 369,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.04.2024.g.
za 04/24 iznos od 369,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.05.2024.g.
-za 05/24 iznos od 369,83 KM sa zakonskom zateznom kamatom počevši od 15.06.2024.godine,
pa sve do konačne isplate, kao i troškove parničnog postupka u iznosu od 1.618,90 KM, a sve u roku od 15 dana od dana prijema presude.

Protiv navedene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu kojom istu pobija u cijelosti zbog svih zakonskih razloga. U žalbi ponavlja navode date tokom prvostepenog postupka. Smatra da je prvostepeni sud počinio povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 8. Zakona o parničnom postupku. U žalbi navodi tok prvostepenog postupka, kao i odredbe Zakona o penzijsko i invalidskom osiguranju, te smatra da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje i da je pogrešno primijenio materijalno pravo. Predlaže da se žalba uvaži i prvostepena presuda preinači, tako da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan.

Odgovor na žalbu nije dostavljen.

Nakon što je ispitaio prvostepenu presudu u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava i povredu odredaba parničnog postupka, shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku (Službene novine Federacije BiH broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15- u daljem dijelu teksta: ZPP), drugostepeni sud je zaključio sljedeće:

Žalba je neosnovana.

Neosnovani su navodi žalbe da je prvostepeni sud počinio povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 8. Zakona o parničnom postupku.

Takvi navodi žalbe su suprotni stanju prvostepenog spisa i pobijanoj presudi. Iz prvostepenog spisa proizlazi da je tužitelj po punomoćnici protiv tuženog podnio tužbu dana 29.01.2024. godine radi potraživanja iz radnog odnosa. Nakon provedenog vještačenja po vještaku finansijske struke Kolenda Sanji, koja je sačinila nalaz i mišljenje od 16.09.2024. godine, punomoćnica tužioca je na glavnoj raspravi od 11.11.2024.godine konačno opredjelila tužbeni zahtjev u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka finansijske struke od 16.09.2024. godine o kome je odlučio prvostepeni sud pobijanom presudom. Pored toga u podnesenoj tužbi, kao i tokom prvostepenog postupka, tužilac je kao predmet spora označio isplatu razlike plaće, kao što je to navedeno i u pobijanoj presudi. U toku postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude, prvostepeni sud je održao pripremno ročište dana 12.06.2024. godine na kome su punomoćnici stranaka predložili dokaze koji su izvedeni na glavnoj raspravi održanoj dana 11.11.2024. godine, navedene na zapisniku sa glavne rasprave i obrazloženju prvostepene presude (strana 5). Pored ostalih dokaza izveden je dokaz vještačenjem po vještaku ekonomske struke Kolenda Sanji, koja je sačinila nalaz i mišljenje od 16.09.2024. godine. Izvedene dokaze prvostepeni sud je cijenio u skladu sa odredbom čl. 8. i čl. 123. st. 2. Zakona o parničnom postupku, jer je pravilnom ocjenom dokaza utvrdio činjenice na osnovu kojih je donio pobijanu presudu. Izvedene dokaze i ocjenu dokaza, kao i zahtjeve stranaka i činjenice na kojima se zasnivaju ti zahtjevi, kao i propise na kojima je zasnovana presuda, prvostepeni sud je naveo u obrazloženju pobijane presude u skladu sa odredbom čl. 191. st. 4. Zakona o parničnom postupku.

Odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku je propisano da sud odlučuje koje će činjenice uzeti kao dokazane na osnovu slobodne ocjene dokaza. Sud će savjesno i brižljivo cijeliti svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno. Odredbom čl.123. st.2. istog zakona je propisano da će sud slobodnom ocjenom dokaza utvrditi činjenice na osnovu kojih će donijeti odluku.

U konkretnom slučaju, prvostepeni sud je pravilnom ocjenom izvedenih dokaza u skladu sa odredbama čl. 8. i 123. st. 2. Zakona o parničnom postupku utvrdio pravno relevantne činjenice za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari i o tužbenom zahtjevu odlučio u skladu sa odredbom čl.2. st. 1. Zakona o parničnom postupku kojom je propisano da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljani u postupku.

Žalitelj ne može svoju ocjenu dokaza sa uspjehom suprotstavljati ocjeni dokaza koju je izvršio prvostepeni sud u ovoj pravnoj stvari u skladu sa odredbom čl. 8. i 123 st. 2. Zakona o parničnom postupku, jer je prema navedenim odredbama tog Zakona

samo sud ovlašten da pravilnom ocjenom dokaza utvrđuje činjenice na osnovu kojih će donijeti odluku.

Neosnovani su navodi žalbe da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje.

U toku postupka koji je prethodio donošenju pobijane presude izvedeni su dokazi navedeni u obrazloženju prvostepene presude (strana 5).

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari je zahtjev tužioca kao invalida II kategorije, kojim od tuženog potražuje na osnovu Zakona o PIO/MIO na ime razlike plate u periodu od 01.05.2022.godine do 31.05.2024.godine, isplatu iznosa od 9.580,69 KM sa zakonskim zateznim kamatama sa troškovima postupka.

Odredbom člana 73. stav 1. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ("Službene novine F BiH", br. 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09, 22/12 i 55/12) propisano je da osiguranik kod koga je utvrđena II kategorija invalidnosti ima pravo da bude raspoređen na drugo odgovarajuće radno mjesto, odnosno pravo na odgovarajuće zaposlenje, prekvalifikaciju odnosno dokvalifikaciju, kao i pravo na odgovarajuće naknade u vezi s korištenjem tih prava.

Članom 75. stav 1. tačka 1. navedenog Zakona propisano je da osiguranik kod kojeg je utvrđena II kategorija invalidnosti ima pravo na naknadu plaće od dana nastanka invalidnosti do dana raspoređivanja ili zapošljavanja na drugom odgovarajućem poslu, odnosno do upućivanja na prekvalifikaciju odnosno dokvalifikaciju. Tačkom 4. istog stava člana 75. Zakona propisano je osiguranik kod kojeg je utvrđena II kategorija invalidnosti ima pravo na naknadu plaće zbog manje plaće na drugom odgovarajućem poslu.

Članom 76. stav 1. navedenog Zakona propisano je da osnov za određivanje naknade plaće iz člana 75. stav 1. tačka 1. ovog zakona predstavlja plaća odnosno naknada plaće koju je osiguranik ostvario u posljednjoj godini osiguranja koja prethodi godini u kojoj je nastupila invalidnost.

Odredbama člana 78. navedenog Zakona regulisano je pitanje osnovice za određivanje naknade zbog manje plaće na drugom odgovarajućem poslu odnosno radnom mjestu. Prema tim odredbama, naknada plaće iz člana 75. stav 1. tačka 4. određuje se u visini razlike između valorizovane prosječne mjesečne plaće koju je osiguranik ostvario u godini osiguranja koja prethodi godini u kojoj je nastala invalidnost i prosječne mjesečne plaće koju on ostvaruje na drugom poslu na koji je nakon toga raspoređen odnosno zaposlen. Ako osigurnik u godini osiguranja koja prethodi godini u kojoj je nastala invalidnost, nije ostvario plaću nego naknadu plaće prema propisima o zdravstvenom osiguranju, naknada se određuje tako da se uzme iznos prosječne mjesečne plaće koji se utvrđuje na osnovu plaće ostvarene u kalendarskoj godini koja prethodi godini u kojoj je nastala privremena spriječenost za rad, preračunata koeficijentom za valorizaciju utvrđenom za tu godinu. Ako poslednja godina osiguranja iz stava 1. ovog člana nije godina koja neposredno prethodi godini u kojoj je nastala invalidnost, već neka ranija godina, plaće iz te godine dovode se valorizacijom na nivo plaće u godini koja neposredno prethodi godini u kojoj je nastala invalidnost.

Članom 79. stav 1. navedenog Zakona propisano je da visinu naknade plaće iz člana 75. stav 1. tačka 1. ovog zakona utvrđuje preduzeće, drugo pravno lice, odnosno poslodavac, u skladu sa ovim zakonom, dok je stavom 2. istog člana propisano da se naknada plaće iz člana 75. stav 1. tačka 1. do 4. ovog zakona usklađuje se sa kretanjem prosječne plaće u preduzeću, odnosno drugom pravnom licu, odnosno kod poslodavca u godini u kojoj se naknada plaće ostvaruje.

Dana 01.03.2018. godine stupio je na snagu Zakon o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine F BiH“, br. 13/2018), a odredbom člana 152. istog propisano je da danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju („Službene novine F BiH“, br. 29/98, 49/00, 32/01, 73/05, 59/06, 4/09, 22/12 i 55/12).

Odredbom člana 39. tačka b) novog (važećeg) Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju propisano je da se osiguranicima kod kojih je utvrđena II kategorija invalidnosti -promijenjena radna sposobnost osigurava pravo da bude raspoređen na drugo odgovarajuće radno mjesto, odnosno pravo na odgovarajuće zaposlenje, prekvalifikaciju odnosno dokvalifikaciju, kao i pravo na odgovarajuće novčane naknade u vezi s korištenjem tih prava.

Članom 55.navedenog Zakona propisano je da osiguranik kome se na osnovu promijenjene radne sposobnosti obezbjeđuje pravo na raspoređivanje na drugo radno mjesto, odnosno pravo na prekvalifikaciju ili dokvalifikaciju ima pravo na: a) naknadu plaće od dana nastanka invalidnosti do dana rasporeda na drugo radno mjesto, odnosno do upućivanja na prekvalifikaciju ili dokvalifikaciju, kao i od dana završene prekvalifikacije ili dokvalifikacije do rasporeda na drugo radno mjesto (u daljnjem tekstu: naknada zbog čekanja), b) naknadu plaće za vrijeme prekvalifikacije ili dokvalifikacije (u daljnjem tekstu: naknada za vrijeme prekvalifikacije ili dokvalifikacije) i c) naknadu plaće zbog manje plaće na drugom radnom mjestu (u daljnjem tekstu: naknada zbog manje plaće), pod uslovom da je promijenjena radna sposobnost nastala po osnovu povrede na radu ili profesionalne bolesti.

Članom 56. stav 1. navedenog Zakona propisano je da je osnovica za određivanje naknade plaće prosječna neto plaća koju je osiguranik ostvario u godini koja prethodi godini nastanka invalidnosti, valorizacijom dovedena na nivo plaća za mjesec za koji se isplaćuje naknada. Stavom 2. istog člana propisano je da se valorizacija u skladu sa stavom 1. ovog člana vrši tako što se prosječna neto plaća koju je osiguranik ostvario u godini koja prethodi godini nastanka invalidnosti usklađuje sa kretanjem prosječne neto plaće svih zaposlenih kod poslodavca i dovodi na nivo plaća za mjesec za koji se isplaćuje naknada. Stavom 3. istog člana propisano je da naknada plaće ne može biti manja od najniže plaće utvrđene Općim kolektivnim ugovorom za teritorij Federacije BiH.

Iz stanja spisa i provedenih dokaza nesporno proizlazi sljedeće činjenično stanje: Tužilac je dugogodišnji zaposlenik tuženog i isti je kod tuženog bio raspoređen na poslove radnog mjesta „Stariji sudski policajac vođa patrole“.Rješenjem Federalnog

zavoda PIO/MIO broj: 88003863701 od 06.09.2006. godine kod tužioca je utvrđena invalidnost II kategorije i istom je priznato pravo na raspoređivanje-zapošljavanje na drugom odgovarajućem poslu koji ne iziskuje rad u nepovoljnim mikroklimatskim uslovima (vlaga, hladnoća i prašina), kao i pravo na odgovarajuću naknadu plaće počev od 21.08.2006.godine, a uzrok invalidnosti je bolest. Dana 05.04.2022 godine tuženi je donio Rješenje broj : SP-01-04-02/1-764/22 kojim se tužilac-„Stariji sudski policajac vođa patrole“ interno premješta na upražnjeno radno mjesto namještenika-„Referent za materijalno-tehničke poslove u Centru sudske policije u Srednjobosanskom kantonu“ i istom se oduzima čin stariji sudski policajac. Tužiocu je ovim rješenjem (rješenje broj : SP-01-04-02/1-764/22 od 05.04.2022.godine) utvrđeno da ima pravo i naknadu plaće zbog manje plaće na drugom radnom mjestu u visini razlike između valorizirane prosječne mjesečne plaće koju je ostvario u godini osiguranja koja prethodi godini u kojoj je nastala invalidnost i prosječne mjesečne plaće koju ostvaruje ovim rješenjem.Nesporno proizlazi i činjenica da je u utuženom periodu tužilac kod tuženog obavljao poslove i radne zadatke navedenog radnog mjesta namještenika- “Referent za materijalno-tehničke poslove u Centru sudske policije u Srednjobosanskom kantonu”.

Provedenim vještačenjem po vještaku finansijske struke Kolenda Sanji utvrđeno je da razlika između naknade plaće koju je u utuženom periodu tužilac ostvario na drugom odgovarajućem radnom mjestu na koje je isti raspoređen tj. na radnom mjestu “Referent za materijalno-tehničke poslove u Centru sudske policije u Srednjobosanskom kantonu” i naknade plaće koju bi tužilac u skladu sa odredbama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju ostvario na radnom mjestu „Stariji sudski policajac vođa patrole“ iznosi 9.580,69 KM.

Kod naprijed navedenog činjeničnog stanja, koje je prvostepeni sud potpuno i pravilno utvrdio, prvostepeni sud je pravilno i u skladu sa naprijed citiranim odredbama Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju postupio kada je pobijanom presudom usvojio tužbeni zahtjev te obavezao tuženog na isplatu iznosa od 9.580,69 KM. Za ovakvu svoju odluku, prvostepeni sud je dao jasne, logične i uvjerljive razloge koje, kao odgovarajuće, u potpunosti prihvata i drugostepeni sud.

Ostale žalbene navode ovaj sud nije cjenio jer isti nisu od odlučnog značaja za pravilnost i zakonitost prvostepene presude shodno odredbi iz člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Kako ne stoje žalbeni razlozi a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem odredbi člana 226. Zakona o parničnom postupku, žalbu je valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća
Aida Pezer-Alić